

[Trøjborg]

læggende for, at man kan få den fornuftige dialog med landbruget og dets organisationer; der skal gå på, at man får reduceret landbrugets bidrag til nitratudvaskning og til kvælstofudvaskning.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Når man hører hr. Rønholt og hr. Sønderby, må man jo egentlig forstå, at alting går ganske udmærket. Der er vel egentlig overhovedet ingen grund til den her debat efter hr. Rønholts og hr. Sønderbys mening, og man må forstå, at den statusredegørelse for vandmiljøplanen, som miljøministeren skal komme med til foråret, i bedste fald blot er en formalitet. Det er noget, som efter hr. Rønholts og hr. Sønderbys opfattelse måske vil kunne klares på ganske anden vis.

Miljøministeren har i dag i Politiken skrevet, godt nok i en lidt anden anledning, om den konference, som ministeren har holdt med nogle kolleger:

»Vi er med vores Jord på kollisionskurs med naturen og vores miljø. Det økologiske kredsløb er truet. Vi ved det, men gør vi noget ved det?«

Nu vil jeg gerne spørge ministeren på baggrund af den udtalelse: Er ministeren så enig med hr. Rønholt i, at dansk landbrug er inde i det, vi kan kalde en økologisk bæredygtig udvikling? Er det udtryk for en bæredygtig udvikling, at kunstgødningforbruget er stigende? Jeg skal nok lade være med at referere Det Radikale Venstres særudtalelse til vandmiljøplanen. Den handlede om kunstgødningforbruget, hvis ministeren skulle have glemt det, men det er jeg nu ikke sikker på at hun har, for det var hende selv, der formulerede den.

Er det udtryk for en bæredygtig udvikling i dansk landbrug, når man for et år siden måtte erkende, at landbrugets reduktionsmålsætninger for nitrat ikke holdt mål med vandmiljøplanen? Er ministeren altså med andre ord enig med hr. Rønholt og hr. Sønderby i, at alting såmænd går ganske udmærket, at det bare er de her dumme folk fra venstrefløjnen i Folketinget, der har fundet på at lave et eller andet for at få tiden til at gå?

Det vil jeg gerne have ministerens svar på. Hr. Gade har stillet et spørgsmål nogenlunde på samme måde før, men ministeren har ikke

følt foranledning til at komme herop og svare på det. Nu synes jeg, det er på tide, at ministeren skaber den afklaring, så vi kan finde ud af, om der er tale om én regering eller to forskellige.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Sønderby fremhæver stærkt, at der skal samarbejdes, at man ingenting opnår ved konflikter. Det ved jeg egentlig ikke om vi er uenige om. Det, holdningsændringer betyder, er jo sådan set samarbejde. Der er sket meget hos danske landmænd med hensyn til holdningsændring i de senere år, og det synes jeg er ganske positivt, men det betyder da ikke, at så standser diskussionen. Der er også sket en del på landbrugsområdet. På nogle områder er der sket meget, og da vi jo har været i front i den her diskussion fra 1982, da vores første beslutningsforslag blev drøftet, ved vi ret meget om, hvad der er sket.

Vi var jo glade for at stemme for NPO-forliget, som var et landbrugsforlig; vi var lidt mindre glade for, at der skete en udvanding af dele af NPO-forligets bestemmelser ved vandmiljøplanens vedtagelse.

Men det, vi står over for nu – og det er vel også derfor, at Venstre og De Konservative stritter så meget imod – er næste trin i den her diskussion, nemlig at nu må vi tage skridtet og sige: Nu skal vi i gang med at satse på økologiske principper. Det er forskning og produktudvikling, og noget af det er i gang, og det fik jeg ikke rost miljøministeren for før. Der er noget, der er i gang, og som også er godt, men vi skal tage det skridt at turde sige, også til danske landmænd, nok også i en vis konfliktsituation i starten: I skal i gang med at blive økologiske, I skal bruge økologiske principper.

Det er vel det, Venstre og De Konservative er så bange for, men jeg tror da, vi vinder, ligesom vi vandt diskussionen, kan man sige, i begyndelsen af 1980'erne. Det, jeg er ked af, er, at vi tilsyneladende ikke kan gøre det endnu.

Formanden:

Når jeg tillader forholdsvis mange korte bemærkninger, skal de også helst være korte.